

தானியேல் புத்தகம் - எண் ஐம்பத்தொன்று

பால்மோனி: தானியேலும் வெளிப்படுத்தலும் ஆகியவற்றில்
காலத்தையும் மொழியையும் ஆளும் ஆண்டவரை
வெளிப்படுத்துதல்

Jeff Pippenger

2024-01-15

தானியேல் நூல் எட்டாம் அதிகாரம், பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் வசனங்களில் "பேசின அந்த ஒரு பரிசுத்தவன்" என்பது பல்மோனியாகிய கிறிஸ்துவே ஆவார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் நூலில், கிறிஸ்து அல்பாவும் ஓமேகாவுமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்; அது, மற்ற அற்புதமான சத்தியங்களுடன் சேர்ந்து, கிறிஸ்துவை அதிசயமான மொழியறிஞராகவும் அடையாளப்படுத்துகிறது. மேலும், தானியேலும் வெளிப்படுத்தின விசேஷமும் ஆகிய நூல்கள் இணைந்து, கிறிஸ்துவை காலத்திற்கும் மொழிக்கும் ஆண்டவராக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பல்மோனியாகிய கிறிஸ்து (இரகசியங்களை எண்ணுகிறவர்) ஆத்வென்டிசத்தின் மையத் தூணை நிறுவும் அந்த இரண்டு வசனங்களில் தமது சுபாவத்தின் அந்த பண்பை அறிமுகப்படுத்துவதின் முக்கியத்துவமும் ஆழமும் என்ன என்பதை மனிதனால் முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவன் திறனை மீறியதாகும்; ஆயினும், இரகசியங்களை எண்ணுகிறவர் வெளிப்படுத்தத் தீர்மானிக்கும் இரகசியங்களை அறிந்து உணர்ந்து அவற்றைக் காத்து நிலைநிறுத்துவது நமக்குரிய பொறுப்பாகும்.

இரகசியமானவைகள் நம் தேவனாகிய கர்த்தருக்குச் சேர்ந்தவை;
வெளிப்படுத்தப்பட்டவைகள் இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் எல்லா
வார்த்தைகளையும் நாம் கடைப்பிடிக்கும்படியாக எங்களுக்கும்
எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் என்றென்றும் சேர்ந்தவை. உபாகமம் 29:29.

வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரகசியம் இதுவே: இரகசியங்களை எண்ணுகிறவர் (பால்மோனி), பேசின "அந்தச் சில பரிசுத்தர்" ஆவார்; மேலும் அவர் தம்மை வெளிப்படுத்தும் அந்த இரண்டு வசனங்களிலே, அத்வென்டிசத்தின் மையத் தூண் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த இரண்டு வசனங்களிலே, அதிசயமான எண்ணுகிறவர், யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகிய தாம் 1798-ஆம் ஆண்டில் முத்திரை நீக்கிய "அறிவின் பெருக்கத்தை" அடையாளப்படுத்துகிறார். அந்த இரண்டு வசனங்களிலே, "அறிவின் பெருக்கத்தை" பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மில்லரின் கனவின் ரத்தினங்கள், பால்மோனியின் கரத்தின் வழிநடத்துதலின்படி, அபக்கூக்கின் இரண்டு பலகைகளின்மேல் வெளியிடப்பட்டன.

அப்பொழுது ஒரு பரிசுத்தவன் பேசுவதைக் கேட்டேன்; அப்போது
பேசி க்கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவனிடத்திலுமற்றொரு

பரிசு த்தவன், “நித்தி யபலி யைக்கு றி த்து ம், பாழாக்கு ம்மீ று தலைக் கு றி த்து ம், பரிசு த்தஸ்தலத்தையு ம்சேனையையு ம்காலடி யி ல்மி தி ஒப்பு க்கொடு க்கு ம்படி யான இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இரு க்கு ம்?” என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் என்னிடத்தி ல், “இரண்டாயி ரத்து மு ன்னு று நாட்கள் வரை; பி ன்னர் பரிசு த்தஸ்தலம் சு த்தி கரிக்கப்படு ம்” என்றான். தானியேல் 8:13, 14.

தானியேல் வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் இராஜ்யங்களைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத் தரிசனத்தைப் பெற்ற பின்னரும், பதின்மூன்றாம் மற்றும் பதினான்காம் வசனங்களில் உள்ள பரலோக உரையாடலைக் கேட்ட பின்னரும், அந்த “தரிசனத்தை” புரிந்துகொள்ள அவர் முயன்றார்.

நானாகிய தானியேல் அந்தத் தரிசனத்தைப் பார்த்து, அதன் பொருளை அறிய முயன்றபோது, இதோ, மனுஷனின் தோற்றம்போல ஒருவன் என்முன் நின்றான். அப்பொழுது உலாயின் கரைகளுக்கிடையில் இருந்து ஒரு மனுஷனுடைய குரலை நான் கேட்டேன்; அது கூப்பிட்டு, “காபிரியேலே, இந்த மனிதனுக்கு இந்தத் தரிசனத்தைப் புரியப்பண்ணு” என்றது. தானியேல் 8:15, 16.

தானியேல் புரிந்துகொள்ளத் தேடுகிற “தரிசனம்” என்பது “chazon” தரிசனமாகும்; ஆனால் தானியேல் புரிந்துகொள்ளும்படி கபிரியேலுக்கு கட்டளையிடப்படுவது “mareh” தரிசனமே. ஒவ்வொரு உண்மைக்கும் அதற்குரிய தொடர்பும் பொருத்தமும் உண்டு; இந்த உண்மை தவறவிடப்பட்டால், அந்தப் பகுதியின் கட்டமைப்பும் அமைப்புத் திட்டமும் அடிப்படையாகவே சிதைந்துவிடும். பதினைந்தாம் வசனத்தில், தானியேல் “chazon” தரிசனத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயலுகிறபோது, “mareh” மறைந்திருந்தாலும், அது இன்னும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; ஏனெனில் “ஒரு மனிதனுடைய தோற்றம்” (கபிரியேல்) என்ற சொல்லில், எபிரேயச் சொல்லான “mareh” “தோற்றம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பதினைந்தாம் வசனத்தில் “தரிசனம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு சொற்களும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தானியேல், பதினைந்தாம் வசனத்தில், “chazon” என்பதைப் புரிந்துகொள்ளத் தேடுகிறான்; ஆனால் பால்மோனி, பதினாறாம் வசனத்தில், தானியேல் “mareh” என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும்படி கபிரியேலுக்குக் கட்டளையிடுகிறான். இந்த இரு வசனங்களின் அமைப்பு நோக்கமுள்ளதாகும்; மேலும், இந்த இரு சொற்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பையும் வேறுபாட்டையும் வலியுறுத்துகிறது.

தானியேல் “மரே”யை பு ரிந்து கொள்ளு ம்படி யாக காபி ரியேலு க்கு க் கட்டளையி டு பவர் பல்மோனியே; ஏனெனில் காபி ரியேலு க்கு க் கட்டளையி டு கி றவரே நீரின் மேல் நிற்கி றவர், மேலு ம் காபி ரியேல் அவர் கு ரலைக் கேட்டான்—“உலாய் நதி யி ன் கரைகளு க்கு நடு வே ஒரு மனு ஷனின் சத்தம்.” கரைகளு க்கு நடு வே ஓடு வது உலாய் நதி யே;

வேதாகமங்களில் நீரின் மேல் நிற்கி றவர்கி றி ஸ்து வே. அந்த உண்மையு டன் சேர்ந்து நிற்கு ம் மற்றொரு உண்மை என்னவென்றால், பி ரதான தூ தனாகி யகி றி ஸ்து வே தேவதூ தர்களு க்கு க் கட்டளையி டு கி றவர் என்பதே. கரைகளு க்கு நடு வே இரு ந்த அந்த சத்தம் பதி ன்மூ ன்றாம் வசனத்தி ல் வரு ம் "அந்த வி சேஷமான பரிசு த்தவானின்" சத்தமே; தானியேல் "மரே" தரிசனத்தைப் பு ரிந்து கொள்ளு ம்படி யாக காபி ரியேலு க்கு க் கட்டளையி டு வது அவரு டைய வார்த்தையே. தானியேலி ன் பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல், கி றி ஸ்து மீ ண்டு ம் நதி கரைகளு க்கு நடு வே இரு க்கி றார். பன்னிரண்டாம் அதி காரத்தி ல் அவர் சணலு டை அணிந்தி ரு ப்பார்; என்று ம் உயி ரோடி ரு க்கி றவரை மு ன்ன சத்தி யம்பண்ணு கி றார்.

ஆனால் நீயோ, ஓ தானியேலே, முடிவுகாலம் வரையிலும் இந்த வார்த்தைகளை அடைத்து வைத்து, இந்தப் புத்தகத்திற்கும் முத்திரையிடு; பலர் அங்கும் இங்கும் ஓடிக்கொண்டிருப்பார்கள், அறிவும் பெருகும். அப்பொழுது நான் தானியேல் பார்த்தேன்; இதோ, இன்னும் இரண்டு பேர் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்; ஒருவர் ஆற்றங்கரையின் இப்பக்கத்தில், மற்றொருவர் ஆற்றங்கரையின் அப்பக்கத்தில். அவர்களில் ஒருவர், ஆற்றின் நீரின்மேல் இருந்த சணலாடை தரித்த மனிதனை நோக்கி: இந்த அதிசயங்களின் முடிவு வருவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகும்? என்றான். அப்பொழுது ஆற்றின் நீரின்மேல் இருந்த சணலாடை தரித்த மனிதன் தன் வலதுகையையும் தன் இடதுகையையும் வானத்தை நோக்கி உயர்த்தி, என்றென்றும் உயிரோடிருக்கிறவர்மேல் ஆணையிட்டு, அது ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும் ஆகும்; பரிசுத்த ஜனத்தின் வல்லமையைச் சிதறடிக்கும் செயல் நிறைவேறும்போது, இவையெல்லாம் முடிவடையும் என்று சொன்னதை நான் கேட்டேன். தானியேல் 12:4-7.

"நதியின் ஜலங்களின் மேல் இருந்த" "நுண்துணியில் உடையணிந்திருந்த" அந்த மனிதன், "தமது வலதுகையையும் தமது இடதுகையையும் வானத்தின்பால் உயர்த்தி, என்றென்றும் உயிரோடிருக்கிறவரின்மேல் ஆணையிட்டார்"; அவர் எட்டாம் அதிகாரத்தில் கபிரியேலைக் கட்டளையிட்ட அதே மனிதனே ஆவார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பத்தாம் அதிகாரத்திலும், கிறிஸ்து தமது கையை உயர்த்தி, என்றென்றும் உயிரோடிருக்கிறவரின்மேல் ஆணையிட்டார்; ஆனால் அங்கே அவர் ஜலத்தின் மேலும் பூமியின் மேலும் நின்றிருக்கிறார்.

நான் கடலி ன்மேலு ம் பூ மி யி ன்மேலு ம் நின்றதைக் கண்ட தூ தன், தன் கையை வானத்தி ன்பால் உயர்த்தி , என்றென்றைக்கு ம் உயி ரோடி ரு க்கி றவரையு ம், வானத்தையு ம் அதி லு ள்ளவைகளையு ம் பூ மி யையு ம் அதி லு ள்ளவைகளையு ம், கடலையு ம் அதி லு ள்ளவைகளையு ம் படைத்தவரையு ம் நோக்கி ஆணையி ட்டு , இன் காலம் இரு க்காது என்று சத்தி யம்பண்ணினான். வெளிப்படு த்தி ன

வி சேஷம் 10:5, 6.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பத்தாம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வல்லமையுள்ள தூதன், எட்டாம் அதிகாரத்தில் நதியின் கரைகளுக்கிடையில் இருந்து காபிரியேலோடு பேசிய பல்மோனியே ஆவார்; மேலும் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் "அதிசயங்களின்" "முடிவு" எப்போது நிகழும் என்பதை அடையாளப்படுத்தினவரும் அவரே. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பத்தாம் அதிகாரத்தில், அவர் ஒரு "சிங்கம்" போல கர்ஜித்தார்; ஏனெனில் அங்கே அவர் யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகக் குறிக்கப்படுகிறார்.

அப்பொழுது மூப்பர்களில் ஒருவன் என்னிடத்தில்: அழாதே; இதோ, யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமும் தாவீதின் வேருமானவர் அந்தப் புத்தகத்தைத் திறக்கவும் அதன் ஏழு முத்திரைகளையும் அவிழ்க்கவும் ஜெயங்கொண்டிருக்கிறார் என்று சொன்னான். நான் பார்த்தேன்; இதோ, சிங்காசனத்தின் நடுவிலும் நான்கு ஜீவன்களின் நடுவிலும் மூப்பர்களின் நடுவிலும், அறுக்கப்பட்டதுபோல இருந்த ஒரு ஆட்டுக்குட்டி நின்றது; அதற்கு ஏழு கொம்புகளும் ஏழு கண்களும் இருந்தன; அவையே பூமியெங்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய ஏழு ஆவிகள். அவர் வந்து சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தவருடைய வலது கரத்திலிருந்து அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்தார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:5-7.

யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகிய கிறிஸ்து, ஏழு முத்திரைகளால் முத்திரையிடப்பட்டிருந்த புத்தகத்தைத் திறப்பதற்கு வெற்றி கொண்ட ஆட்டுக்குட்டியாக இருக்கிறார். அவர் தானியேல் புத்தகத்தில் தண்ணீரின் மேல் நடந்து கொண்டிருந்தாலும், அல்லது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் ஒரு காலை சமுத்திரத்தின் மேல் மற்றும் மற்றொரு காலை பூமியின் மேல் வைத்திருந்தாலும், அந்தத் தீர்க்கதரிசனப் பிரதிநிதித்துவங்களின் ஒவ்வொன்றும் தீர்க்கதரிசன காலத்துடன் தொடர்புடையவையாக இருக்கின்றன. மேலும், யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகிய கிறிஸ்து, தம்முடைய வார்த்தையை முத்திரையிடுபவரும், முத்திரை நீக்குபவருமாக இருக்கிறார். அவர் தானியேல் புத்தகத்தை முத்திரையிட்டதுபோலவே, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பத்தாம் அதிகாரத்தில் உள்ள ஏழு இடங்களையும் முத்திரையிட்டார்.

யோவானு க்கு அறி வு ரை அளித்த வல்லமையு ள்ள தூ தன், இயேசு கி றி ஸ்து வை வி டத் தாழ்ந்த ஒரு வனல்ல. அவர் தமது வலது காலை சமு த்தி ரத்தி ன் மேல், இடது காலை உலர்ந்த நிலத்தி ன் மேல் வைத்து நிற்பது , சாத்தானு டனான மகா மோதலி ன் இறு தி க்காட்சி களில் அவர் ஏற்று க்கொண்டி ரு க்கு ம் பங்கைக் காட்டு கி றது . இந்த நிலை, மு ழு பூ மி யி ன் மேலு ம் அவரு க்கு ள்ள உன்னத வல்லமையை யு ம் அதி காரத்தையு ம் கு றி க்கி றது . இந்த மோதல் யு கந்தோறு ம் மேலு ம் வலு வடைந்து , மேலு ம் உறு தி யடைந்து வந்தது ; இரு ளின் அதி காரங்களின் கைவசப்படு த்து ம் வல்லமை உச்சத்தை அடையு ம்

இறு தி க்காட்சி கள் வரையி லு ம் அது அப்படி யே தொடரு ம். சாத்தான், து ன்மார்க்கமான மனிதர்களு டன் இணையப்பட்டு , சத்தி யத்தி ன் அன்பை ஏற்று க்கொள்ளாத மு ழு உலகத்தையு ம் சபைகளையு ம் வஞ்சி ப்பான். ஆனால் அந்த வல்லமையு ள்ள தூ தன் கவனத்தை வலி யு று த்தி த்தேடு கி றார். அவர் உரத்த சத்தத்தோடு கூ ப்பி டு கி சத்தி யத்தி ற்கு வி ரோதமாய் சாத்தானோடு இணைந்தி ரு ப்போரு க்கு தமது சத்தத்தி ன் வல்லமையையு ம் அதி காரத்தையு ம் அவர் வெளிப்படு த்தவி ரு க்கி றார்.

“இந்த ஏழு இடி முழக்கங்கள் தங்கள் சத்தங்களை எழுப்பிய பின்பு, சிறிய புத்தகத்தைப் பற்றிய விஷயத்தில் தானியேலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதுபோல யோவானுக்கும் இவ்வாறு கட்டளை வருகிறது: ‘ஏழு இடி முழக்கங்கள் உரைத்தவற்றை முத்திரையிட்டு அடைத்துவை.’ இவை தக்க வரிசையில் வெளிப்படுத்தப்படவிருக்கும் எதிர்கால நிகழ்வுகளோடு தொடர்புடையவையாகும். நாட்களின் முடிவில் தானியேல் தமக்குரிய பங்கில் நிலைநிற்பார். யோவான் முத்திரை நீக்கப்பட்ட சிறிய புத்தகத்தைப் பார்க்கிறார். அப்பொழுது தானியேலின் தீர்க்கதரிசனங்கள் உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டிய முதல், இரண்டாம், மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளில் தமக்குரிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. சிறிய புத்தகத்தின் முத்திரை நீக்கப்படுதல் காலத்துடன் தொடர்புடைய செய்தியாக இருந்தது.”

“தானியேல் புத்தகமும் வெளிப்படுத்தல் புத்தகமும் ஒன்றே. ஒன்று ஒரு தீர்க்கதரிசனம், மற்றொன்று ஒரு வெளிப்படுத்தல்; ஒன்று முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகம், மற்றொன்று திறக்கப்பட்ட புத்தகம். இடி முழக்கங்கள் உரைத்த இரகசியங்களை யோவான் கேட்டான்; ஆனாலும் அவற்றை எழுதக்கூடாது என்று அவனுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது.”

“யோவானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசேஷ ஒளி, ஏழு இடியொலிகளால் வெளிப்படுத்தப்பட்டதாவது, முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் செய்திகளின் கீழ் நிகழப்போகிற சம்பவங்களின் ஒரு விளக்கவரையாக இருந்தது.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

நீரின் மேல் இருப்பவராகிய எட்டாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் அதிகாரங்களில் “மனிதன்” என்றும் பல்மோனி என்றும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிற கிறிஸ்துவே, தமது கையில் சிறு புத்தகத்தை உடைய வல்லமையுள்ள தூதனும் ஆவார். அவர் யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாக இருந்து, தமது வார்த்தையை முத்திரையிட்டு முத்திரை நீக்குகிறவர்; அவர் கபிரியேலைக் கட்டளையிடுகிறவரும் ஆவார், ஏனெனில் அவர் பிரதானத் தூதனாகிய மிக்கேல் ஆவார்.

ஆனாலும் பிரதானத் தூதனாகிய மிகாயேல், மோசேயின் உடலைக்குறித்து பிசாசோடே வாதாடி விவாதித்தபோது, அவன்மேல் தூஷணமான குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தத் துணியாமல், “கர்த்தர் உன்னைத் தண்டிப்பாராக” என்று கூறினான். யூதா 1:9.

மிக்கேல் என்பது கிறிஸ்துவின் நாமமாகும்; அந்த நாமம், அவர் தேவர்களுக்கே மட்டுமல்லாது அவர்களின் தளபதியாக இருப்பதையும், மேலும் உயிர்த்தெழுப்பும் அதிகாரம் உடையவராக இருப்பதையும் குறிக்கிறது. "மிக்கேல்" என்ற நாமத்தின் பொருள், "தேவனைப்போல இருப்பவன் யார்?" என்பதாகும். நெபுகாத்நேச்சார், அக்கினிச்சூளையில் மூன்று விசுவாசிகளுடன் தேவகுமாரனைப்போன்று ஒருவரைக் கண்டபோது, அவர் மிக்கேலைக் கண்டான். மேலும், பிரதான தூதனாகிய மிக்கேல், தானியேல் அதிகாரம் எட்டு, வசனம் பதினொன்றின் நிறைவேற்றமாக சிலுவையில் அஞ்ஞான ரோமத்தின் சிறிய கொம்பு தம்மை உயர்த்திக்கொண்ட தேவனுடைய ஜனங்களின் அதிபதியும் ஆவார்.

ஆனாலும், சத்தியத்தின் வேதபுத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதை நான் உனக்குக் காண்பிப்பேன்; இவ்விஷயங்களில் என்னோடே நிலைநிற்கிறவர், உங்கள் அதிபதியான மீகாயேலைத் தவிர வேறொருவரும் இல்லை. தானியேல் 10:21.

தேவதூதர்களுக்கு கட்டளையிடுபவரும், மரித்தோரை உயிர்த்தெழுப்புபவரும், இரக்ககாலம் எப்போது முடிவடைகிறது என்பதைத் தீர்மானிப்பவரும் மிக்கேலே ஆவார்.

"அந்தக் காலத்தில் உன் ஜனங்களின் புத்திரர்களுக்காக நிற்கும் அதிபதியான மிகாயேல் எழுந்து நிற்பார்; மேலும், ஜாதிகள் உண்டான நாள் முதல் அந்தக் காலமட்டும் உண்டாகாத அங்கலாய்ப்புக் காலம் உண்டாகும்; அந்தக் காலத்தில், புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிற உன் ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும் விடுவிக்கப்படுவார்கள்.' இந்த அங்கலாய்ப்புக் காலம் வரும்போது, ஒவ்வொரு வழக்கும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கும்; இனி சோதனைக்காலம் இல்லை, மனந்திரும்பாதவர்களுக்காக இரக்கமும் இனி இல்லை. ஜீவனுள்ள தேவனுடைய முத்திரை அவருடைய ஜனங்களின்மேல் இருக்கிறது. நாகத்தின் படையினால் அணிவகுக்கப்பட்ட பூமியின் அதிகாரங்களோடு நடைபெறும் மரணகரமான மோதலில் தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொள்ள இயலாத இந்தச் சிறிய மீதியோர், தேவனையே தங்கள் பாதுகாப்பாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் மிருகத்தை வணங்கி அதன் முத்திரையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லையெனில் துன்புறுத்தலும் மரணமும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று உன்னதமான பூமியரசு அதிகாரத்தினால் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய பயங்கரமான போராட்டத்தில் தேவனுடைய உதவியின்றி அவர்கள் அப்போது என்ன செய்ய முடியும்? ஆகையால், தேவன் இப்போதே தமது ஜனங்களுக்கு உதவி செய்வாராக!" Testimonies, volume 5, 212.

யூ தா கோத்தி ரத்தி ன் சி ங்கம் மு த்தி ரை நீக்கு ம் இறு தி இரகசி யம் டி கி றி ஸ்து வி ன் வெளிப்படு த்தலாகு ம்; மேலு ம், தமது தீ ர்க்கதரிசன வார்த்தையி ன் ஒவ்வொரு கூ றி ன் வடி வமைப்பையு ம் அமைப்பையு ம் அவ

தாமேகட்டு ப்பாட்டி ல்வைத்தி ரு க்கி றார் என்பதையு ம் அது உட்கொள்கி றது . நீரின் மேல் நின்று , தமது கையை உயர்த்தி , என்றென்று ம் ஜீ வி க்கி றவரைச் சத்தி யமாகக் கொண்டு , சி ங்கம்போல் மு ழங்கு கி றாராகி யசனல் உடை அணிந்த மனிதர், ஏழு இடி கள் தங்கள் சத்தங்களை உச்சரிக்கச் செய்கி றார்; அவர் தான் தானியேலி ன் பு த்தகத்தை மு த்தி ரையி ட்டு மூ டு கி றவரு ம், வெளிப்படு த்தி ன் வி சேஷத்தி ன் ஏழு இடி களையு ம் மு த்தி ரையி ட்டு மூ டு கி றவரு ஏழு மு த்தி ரைகளால் மு த்தி ரையி டப்பட்ட பு த்தகத்தி ன் மு த்தி ரை, நீக்கு கி றவரு ம், உயி ர்த்தெழு ப்பு ம் அதி காரம் உடையவரு ம், பரிசு த்தக மு டி வு று வதை அறி வி த்து எழு ந்து நிற்கு ம் மகாபி ரபு வு ம் அவர் ஆவார். "மரெஹ்" தரிசனத்தை தானியேலு க்கு பு ரியு ம்படி செய்யு ம்படி பாள்மோனி காபி ரியேலு க்கு க்கட்டளையி ட்டபோது , அவர் அதைத்தான் து ல்லி யமாக அர்த்தமாகக் கொண்டி ரு ந்தார்.

"கசோன்" தரிசனத்தை தானியேல் புரிந்துகொள்ளும்படி கபிரியேலுக்கு அவர் கட்டளையிடவில்லை. "கசோன்" தரிசனம் என்பது தானியேல் எட்டாம் அதிகாரம், ஒன்று முதல் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள் வரையிலான, வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் இராஜ்யங்களைப் பற்றிய தரிசனம் ஆகும்; மேலும் அது பதின்மூன்றாம் வசனத்தில் காலநீளத்தைப் பற்றிய ஒரு கேள்விக்குள் குறிப்பிடப்படும் "தரிசனமும்" ஆகும். "இந்த தரிசனம் எத்தனை காலம் இருக்கும்?" "கசோன்" தரிசனம், பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சேனையையும் மிதித்தழிக்கும், நித்தியமானதை (புறமதத்தை) மற்றும் அழிவை உண்டாக்கும் மீறுதலை (பாப்பரசாட்சியை) குறித்ததாகும்.

அப்போது ஒரு பரிசுத்தவான் பேசுவதைக் நான் கேட்டேன்; மேலும் பேசிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவானை நோக்கி இன்னொரு பரிசுத்தவான், "நித்திய பலியையும், பாழாக்கும் மீறுதலையும் குறித்து, பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் காலடியில் மிதிக்கப்படும்படியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இருக்கும்?" என்று கேட்டான். தானியேல் 8:13.

பால்மோனி (அற்பு தமான எண்ணு பவர்) என்ற நிலையி ல் இரு க்கு ம் கி றி ஸ்து வி னிடத்தி ல், "chazon" தரிசனம் எவ்வளவு காலம் நீடி க்கு ம் என்று கேட்கப்படு கி றது ; அதற்கு அவர், "இரண்டாயி ரத்து மு ன்னு று நாட்க வரைக்கு ம்; பி ன்னர் பரிசு த்த ஸ்தலம் சு த்தி கரிக்கப்படு ம்" என்று பதி லளிக்கி றார். அப்பொழு து , "நித்தி யபலி யையு ம், பாழாக்கு கி ற மீ று தலையு ம்பற்றி யு ம், பரிசு த்த ஸ்தலமு ம் சேனையு ம் மி தி க்கப்படு ம்படி க்கு ஒப்பு க்கொடு க்கப்படு தலைப் பற்றி யு ம்" உை "chazon" தரிசனத்தைப் பு ரிந்து கொள்ள தானியேல் வி ரு ம்பு கி றான். ஆனால் தானியேலு க்கு ப் "mareh" தரிசனத்தைப் பு ரியவைக்கு ம்படி காபி ரியேல் கட்டளையி ட்ப்படு கி றார். ஒவ்வொரு உண்மைக்கு ம் தேவனு டைய வார்த்தையி ல் அதற்கு ரிய இடமு ம்பொரு த்தமு ம் உண்டு . "mareh" தரிசனம் என்பது , இரு பத்தாறாம் வசனத்தி ல் அடையாளப்படு த்தப்பட்டு ள்ள

மாலைகளு ம் காலைகளு ம் பற்றி ய தரிசனமாகு ம்.

அந்தச் சொல்லப்பட்ட மாலையும் காலையுமான தரிசனம்
சத்தியமானது; ஆகையால் அந்தத் தரிசனத்தை மூடி வை; ஏனெனில்
அது அநேக நாட்களுக்குரியதாயிருக்கும். தானியேல் 8:26.

“தரிசனம்” என்ற சொல் அந்த வசனத்தில் இருமுறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
முதலாவது குறிப்பு “மரே” தரிசனத்தையும், இரண்டாவது “காசோன்”
தரிசனத்தையும் குறிக்கிறது. “மரே” தரிசனம் என்பது “மாலைகளும்
காலைகளும்” பற்றிய தரிசனமாகும். “மாலைகளும் காலைகளும்” என்ற
எபிரெய மொழிப்படைப்பு வேதாகமத்தில் அடிக்கடி காணப்படுகிறது;
இருபத்தாறு ஆம் வசனத்தில் இருப்பதுபோலவே, அது எப்போதும்
“மாலைகளும் காலைகளும்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது.
வேதாகமத்தில் அது “மாலைகளும் காலைகளும்” என்று அல்லாமல்
வேறுவிதமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள ஒரே இடம் பதினான்காம்
வசனமே; அங்கே அது வெறுமனே “நாட்கள்” என்று
மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பதினான்காம் வசனத்தின் உண்மையான
எபிரெய உரை, “இரண்டாயிரத்து மூன்றுநூறு மாலைகளும் காலைகளும்
வரை” என்று வாசிக்கப்படும்.

அட்வென்டிசத்தின் மையத் தூணாகிய அந்த வசனம், தேவனுடைய
வார்த்தையில் “மாலை-காலைகளைக்” எளிமையாக “நாட்கள்” என்று
வெளிப்படுத்தும் ஒரே வசனமாகும். ஒவ்வொரு உண்மைக்கும் அதற்குரிய
முக்கியத்துவம் உண்டு; வேறொன்றுமில்லாவிட்டாலும், பால்மோனி அந்த
வசனத்தை நோக்கமுடனே வலியுறுத்தினார் என்பது தெளிவாகிறது.
தம்முடைய வார்த்தையில் எப்போதும் எழுதப்பட்டிருக்கும்
முறையிலிருந்து வேறுபட்ட வகையில் அந்த சொற்றொடரை எழுதும்படி
கிங் ஜேம்ஸ் வேதாகமத்தை மொழிபெயர்த்தவர்களின் மனங்களை அவர்
வழிநடத்தியதன்மூலம் அவர் அவ்வாறு செய்தார். இந்த உண்மையிலிருந்து
பெறப்பட வேண்டிய கருத்து என்னவெனில், கேபிரியேல் தானியேலுக்கு
“mareh” தரிசனத்தைப் புரியவைக்கும்படி சொல்லப்பட்டபோது, அவர்
தானியேலுக்கு 1844-இன் தோற்றத்தின் தரிசனத்தைப்
புரியவைக்கும்படியே சொல்லப்பட்டார்; பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும்
மிதிக்கப்படுதலைக் குறித்த “chazon” தரிசனத்தை அல்ல.

“மாலையும் காலைகளும்” என்ற தரிசனம், 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22
அன்று பரிசுத்தஸ்தலத்தின் சுத்திகரிப்பு ஆரம்பமானபோது நிகழ்ந்த ஒரு
தோற்றத்தைப் பற்றியது. 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 அன்று நிகழ்ந்த
அந்தத் தோற்றத்தின் தரிசனம், பரிசுத்தஸ்தலம் மிதித்தழிக்கப்படுதலைப்
பற்றியது அல்ல; பரிசுத்தஸ்தலத்தின் சுத்திகரிப்பைப் பற்றியது. அந்த
நாளில் ஒரு தீர்க்கதரிசனத் தோற்றம் இருந்ததா?

“பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் சு த்தி கரிப்பி ற்காககி றி ஸ்து நம்மு டைய மகா
ஆசாரியராக மகா பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ற்கு ள் வரு தல், தானியேல் 8:14-ல்

காண்பி க்கப்படு கி றது ;மனு ஷகு மாரன் பழமையான நாட்களையு டையவரிடத்து க்கு வரு தல், தானியேல் 7:13-ல் வழங்கப்படு கி றது ;கர்த்தர்தமது ஆலயத்தி ற்கு ள் வரு தல், மல்கி யா மு ன்ன்றி வி த்தபடி , இவை அனைத்து ம் ஒரே நிகழ்வி ன் வி வரிப்பு களாகு ம்; மேலு ம் இது மத்தேயு 25-ல் உள்ள பத்து கன்னியரின் உவமையி ல்கி றி ஸ்து வி வரித்தி ரு க்கு ம் மணவாளன் கலி யாணத்த வரு தலி னாலு ம்பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது .” The Great C 426.

1844 அக்டோபர் 22 அன்று கிறிஸ்து தமது ஆலயத்தில் தீர்க்கதரிசனரீதியாக வெளிப்பட்டதைக் குறித்து தானியேல் புரிந்துகொள்ளும்படி காபிரியேலுக்கு கட்டளையிடப்பட்டது. இந்தக் காரணத்தினால், 1844 அக்டோபர் 22 என்ற தேதிக்குத் தானியேலுக்கு காபிரியேல் இரண்டாவது சாட்சியை அளித்தார்; ஏனெனில், உண்மை இரு சாட்சிகளின் சான்றின்மேல் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது என்பதை அடையாளப்படுத்தும் வேதாகமக் கோட்பாட்டின் ஏதாவது ஒரு வடிவத்தைப் பதிவு செய்த ஒவ்வொரு வேதாகம எழுத்தாளரையும் காபிரியேல் வழிநடத்தினார். காபிரியேல் தானியேல் 1844 அக்டோபர் 22-ஐப் புரிந்துகொள்ளச் செய்ய வேண்டுமாயின், “வெளிப்பாட்டின் தரிசனம்” நிலைநிறுத்தப்படுவதற்காக அவருக்கு இரண்டாவது சாட்சி அவசியமாக இருந்திருக்கும்.

காபிரியேல் தன் பணியை ஆரம்பிக்கும்போது, முதலில் “சாசோன்” தரிசனத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற தானியேலின் விருப்பத்தைச் சம்போதிக்கிறார்; மேலும், “சாசோன்” தரிசனம் என்பது 1798 ஆம் ஆண்டில் “முடிவுக் காலத்தில்” நிறைவுபெறும் தரிசனமே என்று அடையாளப்படுத்துவதன் மூலம் அவர் இதைச் செய்கிறார்.

உலாய் நதியின் இரு கரைகளுக்கிடையில் ஒருவனுடைய சத்தத்தை நான் கேட்டேன்; அது கூப்பிட்டு, “கபிரியேலே, இந்த மனிதனுக்கு இந்தத் தரிசனத்தைப் புரியச்செய்” என்றது. ஆகையால் நான் நின்றிருந்த இடத்திற்கருகே அவன் வந்தான்; அவன் வந்தபோது நான் பயந்து, முகங்குப்புற விழுந்தேன்; ஆனால் அவன் என்னிடம், “மனுபுத்திரனே, புரிந்துகொள்; ஏனெனில் இந்தத் தரிசனம் முடிவுக்காலத்திற்குரியது” என்றான். தானியேல் 8:16, 17.

முந்தைய வசனத்தில் காணப்படும் “தரிசனம்”, அதாவது “முடிவுக்காலத்தில்” என்பது “chazon” தரிசனமாகும்; தானியேல் புத்தகத்தில் “முடிவுக்காலம்” என்பது கி.பி. 1798 ஆகும். தானியேல் புரிந்துகொள்ள முயன்றது இந்த “தரிசனத்தையே”; ஆனால், தானியேலுக்குப் புரியும்படியாகச் செய்யும்படி கபிரியேலுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட “தரிசனம்” அது அல்ல. அதற்காக கபிரியேல் இரண்டாவது சாட்சியத்தை வழங்கப் போகிறார்.

அப்படி யே அவர் நான் நின்றி ரு ந்த இடத்தி ற்கு அண்மி த்து வந்தார்; அவர் வந்தபோது நான் பயந்து , மு கங்கு ப்பு ற வி மு ந்தேன். ஆனால் அவர் என்னை நோக்கி , "மனு பு த்தி ரனே, அறி ந்து கொள்; ஏனெனில் தரிசனம் மு டி வு காலத்தி ற்கு ரியது " என்றார். அவர் என்னோடு பேசி க்கொண்டி ரு ந்தபோது , நான் தரையை நோக்கி மு கங்கு ப்பு ற ஆழ்ந்த நித்தி ரையி ல் இரு ந்தேன்; ஆனால் அவர் என்னைத் தொட்டு , என்னை நிமி ர்ந்து நிற்கச் செய்தார். அவர் மேலு ம், "இதோ, கோபத்தி ன் கடைசி காலத்தி ல் நிகழ்ப்போகி றதை உனக்கு த் தெரியப்படு த்து கி றேன்; ஏனெனில் நியமி க்கப்பட்ட காலத்தி ல் மு டி வு வரு ம்" என்றார். தானியேல் 8:17-19.

காபிரியேல் தன் பணிக்கட்டளையை ஏற்று, தானியேலிடம் "பார்" என்று அறிவிப்பதன் மூலம் தொடங்குகிறார்; அதாவது, அடுத்த உண்மையை தானியேல் கருத்தில் கொள்ளும்படி அறிவிக்கிறார். அடுத்த உண்மை என்னவெனில், லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் கூறப்படும் இரு "ஏழு காலங்கள்" என்பவற்றில் உள்ள "கடைசி கோபம்" 1844-இல் முடிவடைகிறது. இந்த "கடைசி கோபம்" ஒரு காலத் தீர்க்கதரிசனமாக நேரடியாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது; ஏனெனில் அது முடிவடைய வேண்டிய "நியமிக்கப்பட்ட காலம்" ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. இந்த "கோபம்" அவசியமாக ஒரு காலப்பகுதியைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்; ஏனெனில் அது முடிவடையும்படி ஒரு "நியமிக்கப்பட்ட காலம்" கொண்டுள்ளது. "கோபம்" என்பது வெறுமனே காலத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளியாக இருந்திருந்தால், அதற்கு ஒரு முடிவு இருக்காது; அது நிகழ்ந்த நேரத்தையே மட்டும் குறித்திருக்கும்.

"கோபாக்கினைக்கு" ஒரு முடிவுப் புள்ளி குறிக்கப்பட்டிருந்தது; ஆகையால் அது ஒரு காலப்பகுதியின் முடிவைக் குறிக்கிறது. அந்த காலப்பகுதி "கடைசி கோபாக்கினை" என்று சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஒன்று கடைசியெனில், ஒன்று முதலாயும் இருக்க வேண்டும். "முதல் கோபாக்கினை" தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; அங்கும் அதுவே ஒரு காலப்பகுதியாக இருக்கிறது; ஏனெனில் "கோபாக்கினையின்" முடிவு வருமட்டும் பாப்பரசாட்சி "செயல்பட்டு செழித்தோங்க" இருந்தது.

புத்தியுள்ளவர்களில் சிலர் இடறுவார்கள்; அது அவர்களைச் சோதிக்கவும், சுத்திகரிக்கவும், வெண்மையாக்கவும், முடிவின் காலம்வரை இருக்கவும் ஆகும்; ஏனெனில் அது இன்னும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்கே உரியது. அந்த ராஜா தன் மனதின்படியே செய்வான்; அவன் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டு, எல்லா தேவன்களினும் மேலாகத் தன்னை மகிமைப்படுத்தி, தேவாதி தேவனுக்கு விரோதமாக அதிசயமான காரியங்களைப் பேசுவான்; கோபக்கினம் நிறைவேறும் வரையில் அவன் செழித்திருப்பான்; ஏனெனில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது நடைபெறும். தானியேல் 11:35, 36.

இந்த இரண்டு வசனங்களில், தன்சி த்தத்தி ன்படி செய்கி றது ம் தன்னை உயர்த்து கி றது ம் ஆன ராஜாவே பொரு ளாக இரு க்கி றான். தேவனு டைய ஆலயத்தி ல் உட்கார்ந்து , தானே தேவன் என்று தன்னை வெளிப்படு த்து கி ற "பாவ மனு ஷனை" பவு ல் அடையாளப்படு த்து ம் போது , அவர் மறைமு கமா உரைத்த வசனம் மு ப்பத்தாறு ஆம் வசனமே ஆகு ம். கி .பி . 538 ஆம் ஆண்டி லி ரு ந்து 1798 ஆம் ஆண்டு வரை நீண்ட இரு ண்டயு கங்களின் து ன்பு று த்தல் மு ப்பத்தைந்து ஆம் வசனத்தி ல் அடையாளப்படு த்தப்பட்டு ள்ளது ; அது "மு டி வு காலம்" வரையி ல், அதாவது "நியமி க்கப்பட்ட காலம்" ஆன 1798 வரையி ல் தொடர்கி றது . பி ன்னர், மு ப்பத்தாறு ஆம் வசனம், "கோபம் நிறைவேறு ம் வரையி ல்" பாபராட்சி "வளர்ச்சி அடையு ம்" என்று அடையாளப்படு த்து கி றது . அந்த வசனம், 1798 வரையி ல் பாபராட்சி செழி த்தோங்கி யது என்று ம், அந்நேரத்தி ல் மு தல் "கோபம்" "நிறைவேறி யி ரு ந்தது " என்று ம் காட்டு கி றது . தேவனு டைய தீ ர்க்கதரிசன வார்த்தை, 1798 வரையி ல், அதாவது "மு டி வு காலம்" வரையி ஆயி ரத்து இரு நூ ற்று அறு பது ஆண்டு கள் பாபராட்சி நீடி க்கு மெ "நியமி த்தி ரு ந்தது ."

முதலாவது "கோபக்காலம்" 1798-இல் முடிவடைந்தது; "கடைசி கோபக்காலம்" 1844-இல் முடிவடைந்தது. இந்த இரு கோபக்காலங்களும் குறிப்பிட்ட முடிவுகளைக் கொண்ட காலக்கட்டங்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன; ஆகையால் அவை இரண்டும் காலத் தீர்க்கதரிசனங்களாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. "மாலை-காலைகள்" (நாட்கள்) என்று அழைக்கப்படும், 1844 அக்டோபர் 22-ஐ அடையாளப்படுத்திய தோற்றத் தரிசனத்தை ("mareh") தானியேல் புரிந்துகொள்ளும்படி பால்மோனி காபிரியேலைக் கட்டளையிட்டார்; அந்தத் தேதிக்கு இரண்டாவது சாட்சியத்தை வழங்குவதன் மூலம் அவன் அதைப் புரியச் செய்தான்.

பதிமூன்றாம் வசனத்தின் "chazon" தரிசனம், தானியேல் புரிந்துகொள்ள விரும்பிய அதே தரிசனம், 1798 ஆம் ஆண்டில் "முடிவுகாலத்தில்" நிறைவடைந்த மிதித்து அழித்தலின் தரிசனமாக இருந்தது. பதினான்காம் வசனத்தின் "mareh" தரிசனம், இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளுடைய காலத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்திலும், அதேபோல் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டுகளுடைய காலத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்திலும், 1844 அக்டோபர் 22 அன்று மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தில் கிறிஸ்து தோன்றியதுடன் முடிவடைந்தது. அந்த இரண்டு காலத் தீர்க்கதரிசனங்களும் ஹபக்கூக்கின் பரிசுத்த பலகைகளில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; அவை கர்த்தருடைய கரத்தினால் வழிநடத்தப்பட்டவை என்றும், மாற்றப்படக் கூடாதவை என்றும் சகோதரி ஓயிட் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

“நாம் கற்று க்கொள்ள வேண்டி ய பாடங்கள் அநேகம் உள்ளன;
அதேபோல், கற்றதை வி டு த்தொழி க்க வேண்டி யவைகளு ம் அநேகம்,
அநேகம் உள்ளன. தேவனு ம் பரலோகமு ம் மட்டு மே தவறற்றவை.
தாங்கள் மனதி ல் போற்றி ப்பற்றி க்கொண்டி ரு க்கு ம் ஒரு கரு த்தை
ஒரு போது ம் கைவி ட வேண்டி யதி ல்லை என்று ம், ஒரு அபி ப்பி ராயத்
மாற்ற வேண்டி ய சந்தர்ப்பம் ஒரு போது ம் வராது என்று ம்
நினைப்பவர்கள் ஏமாற்றமடைவார்கள். நாம் எங்கள் சொந்தக்
கரு த்து களையு ம் அபி ப்பி ராயங்களையு ம் உறு தி யான பி டி வாதத்
பற்றி க்கொண்டி ரு க்கு ம் வரையி ல், கி றி ஸ்து ஜெபி த்த அந்த
ஐக்கி யத்தை நாம் பெற மு டி யாது .” Review and Herald, July 26, 1892.